

2.5/วันแห่งความรัก

วันแห่งความรัก

แท้จริงแล้ว

คือวันรักนวลสงวนตัว

ในปัจจุบัน...วัยรุ่นมีค่านิยม

เรื่องวันแห่งความรักตามกระแสสังคม

อย่างเช่นวันวาเลนไทน์

ซึ่งตามประวัติแล้ว...เขาต้องการให้รักเพื่อนมนุษย์

แต่คนรุ่นใหม่ตีความหมายพลาดไป

แล้วสร้างค่านิยมใหม่เรื่องความรัก และการมีความสัมพันธ์กัน

โดยที่ยังไม่ตกลงนับถือกันเป็นคู่ชีวิต

หรือทำเพื่อความสนุกสนาน

ถือว่า...เป็นค่านิยมที่ผิดทีเดียว

เพราะความรักเป็นของสูงส่ง มิใช่ของต่ำส่อน

เหมือนดังที่สัตว์บางประเภทประพฤติดูอยู่เป็นปกติ

ในการแก้ไขนั้น...เราต้องเลิกค่านิยมนี้

และชักชวนกันศึกษาธรรมะ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจถึงโทษ...ความผิดศีล...ผิดธรรม

หรือแม้กระทั่ง...ผิดกฎหมาย

ส่งเสริมค่านิยมที่ถูกต้อง

บำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อบิดามารดาและสังคม

แทนที่จะหมกมุ่นอยู่กับเรื่องกามารมณ์

หรือสิ่งที่พาให้ใจไขว้เขว ฟุ้งซ่าน

เพียงเท่านั้น...ชีวิตก็จะมีคุณค่า และเป็นแบบอย่างที่ดีของโลก

เพราะหากเรา...มีความรักที่แท้จริงให้แก่กัน

เราย่อมมีความสุขเพียงพอที่จะเก็บรักษาสິงล้ำคณนี้ไว้

เพื่อคนล้ำคณของเรา...ในโอกาสที่ถูกทำนองคลองธรรม

และไม่เป็นการทำร้าย หรือทำลายกัน

วันแห่งความรัก แท้จริงแล้ว คือวันรักนวลสงวนตัว

ตามเจตนารมณ์เดิม ว่าเป็นวันแสดงความรักแก่เพื่อนมนุษย์

แสดงความรัก ความปรารถนาดีต่อเพื่อนมนุษย์

แต่ในเมื่อยุคสมัยได้บิดเบือนเจตนารมณ์ดั้งเดิม

ให้กลายเป็นเรื่องของเพศสัมพันธ์ไป

เราต้องช่วยกัน...นำกลับไปสู่จุดดั้งเดิม

คือสร้างความเข้าใจ และแบบแผนอันดีงามขึ้นมาใหม่

แม้แต่การทดลองอยู่ร่วมกันก่อนแต่งงานนั้น

ก็ไม่ถูกหลักวิชา

เพราะนี่ไม่ใช่เรื่องของการทดลองทางวิทยาศาสตร์

แสดงให้เห็นว่ายังขาดความเข้าใจว่า...

ความรักมีเพื่อสิ่งใด

ชีวิตคู่ไม่ใช่ของเล่น แต่เป็นสิ่งที่สูงส่ง

เป็นเรื่องสำคัญ...เป็นเรื่องศักดิ์สิทธิ์

ที่จะให้กายละเอียดได้มาเกิดเป็นมนุษย์ เพื่อสร้างบารมี

และยกฐานะของเรา จากแฟน...เป็นสามีภรรยา

เป็นบิดามารดา...เป็นครู...เป็นเทวดา

กระทั่งเป็นพระพรหม...พระอรหันต์ในบ้าน

ยกระดับไปตามขั้นตอน...อย่างนี้จึงจะถูกหลักวิชา